

anden Side tror jeg nok forsørges i det Forhold, jeg nævnedes, at af to Skatteydere med samme Skatteevne maa den ene rykke ud med 1 Kr., den anden med 60—70 Kr. Tage vi Statens Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, er der ingen Tvivl om, at dette Beløb i en lang Fremtid vil gaa til kapitalstærke Kommuner.

Ved Finanslovens Forelæggelse talte den højtærede Konsejlspræsident om Sparsommelighed. Ja, det er godt nok at tale om Sparsommelighed, men jeg kunde fristes til at spørge, naar vi se alt rigtig efter i Sømmene, give vi saa ikke Bagerbørn Brød? Jeg tror, vi gøre det. Finansministeren talte om en Kommission, der skulde overveje, om der ikke muligvis kunde spares paa Finansloven. Jeg vil gerne give denne Kommission paa Forhaand det Raad at bruge Lyset: Indkomst- og Formueskatten til Staten, naar den gaar omkring i samtlige Kommuner og ser, hvor Statens Midler skulde bruges, eller om de have nok i sig selv.

Ere vi inde paa rette Vej? Ja, maaske vi ere det, det kan jo være, men ere vi det, saa kunde jeg have Lyst til at spørge: naar vi have Raad til at ofre over 20 Mill. Kr. til humane Formaal, have vi saa ikke Raad til at ofre mellem en halv og en hel Mill. Kr. til Kommunerne ved Hederne, ved Kærene, ved Stranden, der, hvor ingen Kapitalist har holdt sit Indtog endnu? Det er mit Spørgsmaal til det høje Ting, og det er det, mit Forslag tager Sigte paa, at vi skulde ofre mellem en halv og en hel Mill. Kr. netop til de Kommuner, hvor endnu ingen Kapitalist har holdt sit Indtog. Jeg vilde gerné bede det høje Ministerium — ja, der er ikke et eneste af dets Medlemmer til Stede — men jeg vil gerne bede Tingets Medlemmer om at tage gunstigt paa dette Forslag og se det efter i Sømmene, om det ikke kunde holde Stik, og saa overveje, om vi ikke nok kunde ofre en god halv Million til dem, der bo ude ved Hederne. Det er min Bøn til den høje Rigsdag, og dermed er jeg færdig.

Formanden: Derefter har Folketingsmanden for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) Ordet for paa egne og Medforslagsstilleres Vegne at forelægge det af ham i Gaar anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (P. Knudsen): Jeg skal hermed have den Ære paa egne og min Gruppes Vegne at forelægge for det høje Ting det Forslag, der blev anmeldt i Gaar, og hvis Titel er:

Forslag til Lov angaaende Sygepleje samt Ændringer i Lov Nr. 85 af 12. April 1892 om anerkendte Sygekasser m. m. Jeg skal ganske kort anføre de Bevæggrunde, vi have haft til at fremføre dette Forslag, og ligeledes i korte Træk henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa Lovforslagets Indhold. Jeg skal først tillade mig at gøre opmærksom paa, at Social-demokratisk Forbund allerede i Rigsdagssamlingen 1880—81 i Form af et Andragende indbragte et Lovforslag gaaende ud paa en samfundsmæssig Ordning af Sygeplejen her i Landet. Dette Forslag gik ud paa at ordne hele Sygeplejen paa samfundsmæssig Maade saaledes, at alle Helbredelsesmidler blev stillede vederlagsfrit til Raadighed for alle Samfundets Medlemmer uden Hensyn til deres Samfundsstilling eller Formuetilstand. Det Forslag, jeg her har den Ære at forelægge, er ikke overensstemmende med det Forslag, vi den Gang indbragte. Dette er imidlertid ikke af den Grund, at vi have forladt det Standpunkt, vi da indtog. Tværtimod, vi staa fremdeles paa det Standpunkt, vi mene, at den ideelle Ordning af Sygeplejen her i Landet er den, vi have tilladt os at angive i det af os ved nævnte Lejlighed indbragte Forslag. Men naar det Forslag, vi her forelægge, er noget anderledes, er det af forskellige Hensyn. For det første maa man jo erkende, at det Forslag, vi i sin Tid indbragte, var ret vidtgaende, og vi kunde neppe have ventet at faa det gennemført i en overskuelig Fremtid. Det Forslag, vi nu forelægge, have vi haft til Hensigt at affatte saaledes, at jeg antager, det vil kunne gennemføres ret snart, fordi jeg tror, at Samfundstilstanden netop er moden til at faa gennemført et saadant Forslag. Jeg skal endvidere henvise til, at der siden den Tid, da vi fremkom med vort første Forslag, er foregaaet en Udvikling her i Landet paa Sygeplejens og Sygeforsikringens Omraade, som man naturlig maa tage Hensyn til, og som vi ogsaa nu have taget Hensyn til i vort Forslag.

Jeg skal først i saa Henseende nævne, at der i 1888 den 10. Oktober blev indbragt her i Folketinget et Andragende til Regering og Rigsdag, som var indsendt fra Sygekasser her i Landet og var underskrevet af 52,631 Medlemmer i i alt 749 Syge- og Begravelseskasser omkring i Landet. Dette Andragende gik ud paa at anmode Staten om, at alle direkte Helbredelsesmidler, Lægehjælp, Medicin, Hospitalspleje og deslige ydedes gratis af